

Konspekt szkółki niedzielnej

3. NIEDZIELA PO WIELKANOCY *Jubilate*

Główna myśl: Pan Bóg jest blisko każdego

Tekst: Dz 17,22-28a (28-34) – mowa Pawła na Areopagu

Wiersz przewodni: Dz 17,27c:

„Bóg nie jest daleko od każdego z nas”

Cele:

Dziecko zna historię Pawła w Atenach.

Dziecko jest świadome bliskości Boga.

Dziecko potrafi dostrzec Boże działanie w codziennym życiu.

Dziecko wie w jaki sposób może dzielić się z innymi radosną wiadomością, że Bóg jest zawsze blisko.

I. Wstęp

Przekazać ważną informację

Przebieg: **Osoba prowadząca szkółkę wita się z dziećmi.**

Witam Was wszystkich bardzo serdecznie i radośnie! Dzisiejsza niedziela nosi nazwę *Jubilate*.

Jubilate to łacińskie słowo i znaczy cieszyć się, radujcie się! Dzisiejsza niedziela mówi nam: Radujmy się.

A może opowiecie mi z czego się cieszyacie?

Odpowiedzi dzieci.

Ja się cieszę z ładnej pogody; z fajnej wycieczki; na pyszny obiad. I tak można byłoby wymieniać. Ale jest coś z czego cieszę się najbardziej na świecie! I chcę wam dzisiaj o tym opowiedzieć. To najpiękniejsza i najradośniejsza nowina! To wiadomość o tym, że Pan Jezus zmartwychwstał. On żyje! Jest blisko nas! Tą radosną wiadomością powinniśmy przekazywać dalej. Tak jak robił to apostoł Paweł. Jakiś czas temu już mówiliśmy o apostołach Pawle. A dzisiaj opowiem wam w jaki sposób i z kim dzielił się tą radosną wiadomością.

II. Szkółka

Pomoce: mapa podróży Pawła (można wykorzystać mapę ze szkółki na 1.niedzielę po Narodzeniu Pańskim); Biblia; zdjęcie lub widokówka miasta, które ma rynek; postać Pawła z flanelografu oraz zdjęcia lub rysunki ołtarzy różnych bóstw ateńskich, a także narysowany ołtarz z napisem „Nieznanemu Bogu”.

1. Paweł dociera do Aten – Paweł, który często podróżował, podczas jednej ze swoich wypraw dotarł do Aten. Miasto to było okupowane przez Rzymian.

Prowadzący pokazuje Ateny na mapie.

Dzisiaj Ateny to stolica Grecji. Kiedyś też było to ważne miasto, bo przebywało tam wielu naukowców, mędrców, myślicieli.

2. Spotkania Pawła z ludźmi

Paweł czekając w Atenach na swoich towarzyszy podróży: Sylasa i Tymoteusza, wykorzystywał czas i spotykał się z Żydami, którzy tam mieszkali. Przychodził do synagogi (żydowski kościół) i rozmawiał z ludźmi. Mówił im o Jezusie, o tym czego uczył i co zrobił dla wszystkich ludzi. Co mógł ludziom mówić o Panu Jezusie?

Dzieci odpowiadają.

Że Pan Jezus uczył, by sobie pomagać, by wybaczać, służyć innym. Paweł spotykał się codziennie z mieszkańcami Aten na Agorze. Agora to rynek. Właściwie w każdym mieście jest rynek. Pewnie same niejednokrotnie widziałyście rynek w jakiejś miejscowości? Możecie podać przykład?

Dzieci podają miasta posiadające rynek, a prowadzący pokazuje zdjęcie jakiegoś współczesnego miasta z jego rynkiem.

Agora była miejscem gdzie można było sobie pospacerować, spotkać się np. ze znajomymi, porozmawiać, podyskutować, a także usłyszeć najnowsze wiadomości.

Można pokazać mapę dawnego miasta – załącznik na końcu.

Paweł przemawiał do Greków właśnie na rynku. Nie myślał o tym, że może zostać wyśmiany, skrytykowany. Stał i zaczął im mówić o Jezusie. Mówił o tym, że Pan Jezus umarł na krzyżu, by potem zmartwychwstać. Wśród ludzi, którzy słuchali go, było też wielu filozofów i mędrców. Zainteresowali się tym, co Paweł mówił o zmartwychwstaniu Jezusa, ale nie mogli tego zrozumieć. Zastanawiali się na głos między sobą: „On chyba jakąś bajkę opowiada?”, a inni: „On mówi o obcych bogach.”. Byli jednak ciekawi, o czym Paweł mówi, więc podszli do niego prosząc: „Mówisz o bardzo ciekawych rzeczach, dlatego chcemy wiedzieć więcej, o co właściwie chodzi.”

Zastanówmy się przez chwilę: Jak my reagujemy na coś nowego, na coś czego nie rozumiemy? Czy pytamy, prosząc o wytłumaczenie czy może zostawiamy to bez odpowiedzi?

Odpowiedzi dzieci.

- 3. Paweł zaprowadzony na Areopag** – A mądrzy Grecy, żeby zaspokoić swoją ciekawość i dowiedzieć się o czym Paweł mówił, zabrali go ze sobą na Areopag. W Atenach Areopag, to była najwyższa rada, złożona z ważnych osób. Nazwa Areopag pochodziła od miejsca, gdzie obradowali, a znajdowała się na wzgórzu, niedaleko rynku, czyli Agory. Paweł stanął na Areopagu przed ważnymi, ateńskimi ludźmi i zaczął do nich przemawiać.
- 4. Paweł przemawia** – Zaczął tłumaczyć. Nie krytykował ich za to, że mają tak wielu bogów. A było ich naprawdę wielu! Mieli na przykład: boga morza, mądrości, wojny, boginię piękności. Wszystkim tym bogom składali ofiary, modlili się do nich. Paweł nie mówił jednak o tym w krytyczny sposób! Chwalił ich. Chwalił ich pobożność mówiąc: „Mężowie ateńscy! Widzę, że jesteście ludźmi bardzo pobożnymi! Chodząc po mieście przyglądałem się z uwagą waszym świętym miejscom i natknąłem się na pewien ołtarz, na którym jest napis: Nieznanemu Bogu. Oddajecie więc cześć Bogu, którego nie znacie. A ja właśnie chcę wam o Nim opowiedzieć!”

Można pokazać przygotowane zdjęcia lub rysunki różnych greckich świątyń i ołtarzy oraz ołtarz z napisem: „Nieznanemu Bogu” (Dz 17,22-23).

I w ten sposób Paweł zaczął dzielić się tą radosną wiadomością, o której mówiliśmy dziś na początku. Opoowiadał o Bogu, który stworzył świat i wszystko, co na nim jest. Mówił, że Bóg stworzył ludzi, że nie chce, by człowiek robił sobie jakieś posągi ze złota, srebra czy kamienia. Pan Bóg jest, chociaż my Go nie widzimy. Jest blisko nas. Ten wspaniały Bóg chce, aby wszyscy ludzie uwierzyli w Niego. Dlatego posłał swego Syna, Jezusa Chrystusa na świat, żeby umarł na krzyżu za grzechy, czyli nieposłuszeństwo człowieka. Jednak jest wspaniała nowina: Pan Bóg wzbudził Go z martwych i On żyje. I to nie koniec, bo ten zmartwychwstały Jezus przyjdzie znowu. Przyjdzie, by sędzić ludzi. Dlatego wykorzystajcie ten czas, by szukać tego wspaniałego Boga.

- 5. Grecy nie rozumieją** – Słowa Pawła o zmartwychwstaniu, wydały się mędrcom ateńskim troszkę śmieszne i powiedzieli: „O tym będziemy cię słuchać innym razem.” I pozwolili Pawłowi odejść. Lecz było kilka osób, których to co mówił Paweł, poruszyło i uwierzyli w Boga. Oni przyłączyli się do Pawła.

III. Zakończenie

Paweł przekazał Grekom radosną wiadomość. I jak już wiemy, niektórzy poznali Boże działanie i przyjęli je. A czy ty potrafisz rozpoznać Bożą rękę i Jego prowadzenie w swoim życiu? Czy widzisz Boże działanie, Jego obecność tak na co dzień? Czy dzielisz się z innymi tą radosną wiadomością, że Pan Jezus żyje? Jest blisko nas?! Pomyśl! Komu ty możesz ją przekazać? Z kim możesz się podzielić swoją radością?

Odpowiedzi dzieci.

Pan Bóg jest blisko nas! Kocha nas, strzeże i zachowuje na każdym kroku. Zawsze możemy się do Niego zwrócić w modlitwie.

1. Wiersz biblijny

Bóg nie jest daleko od każdego z nas. Dz 17,27c

Pomoce: Wiersz zapisać na 5 kartkach, które zawieszamy na tablicy. Na pierwszej zapisujemy: „Bóg”; na drugiej „nie jest”; na trzeciej: „daleko”; na czwartej: „od każdego z nas”; na piątej: „Dz 17,27c”.

Przebieg: Wytłumaczyć wiersz.

Wiersz przypomina, że Pan Bóg nie jest gdzieś daleko w kosmosie, tylko dlatego, że Go nie widzimy. On jest bardzo blisko nas. On cały czas nam towarzyszy, chociaż czasem wydaje się, że nas nie słyszy, nie widzi. A jednak jest blisko. Idzie z nami, a czasem nawet niesie nas na swoich rękach. Jesteśmy dla Niego ważni.

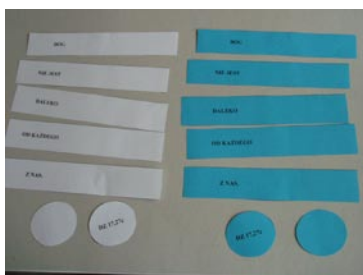
Nauka wiersza: Dzielimy dzieci na dwie grupy. Grupy stają pod ścianami naprzeciwko siebie, odwracają się do siebie. Jedna grupa zwraca się do przeciwnej grupy, mówiąc głośno pierwszą część wiersza: „Bóg”. Na to odpowiada druga grupa, mówiąc: „nie jest”. Znowu mówi grupa pierwsza: „daleko”. Kolejne słowa mówi grupa druga do pierwszej: „od każdego z nas”. A „Dzieje Apostolskie 17,27c” mówią wszyscy odwracając się do prowadzącego. Następnie robimy zmianę mówiących przez grupę części wiersza.

2. Prace plastyczne

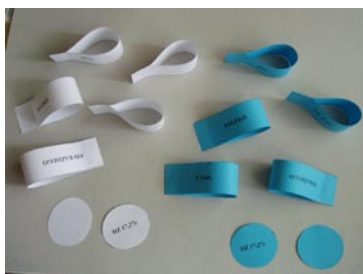
A. Kwiat – prezent dla kogoś

Pomoce: skopiowane na kolorowym papierze załączniki „Kwiat”, nożyczki, klej, klej brokatowy (niekoniecznie), patyczek laryngologiczny lub po lodzie, zielona kartka lub kredka.

Przebieg: wyciąć skopiowany na kolorowym papierze załącznik „Kwiatek”, paski, czyli płatki kwiatka można troszkę zwęzić;

- końcówki pasków z zapisanymi słowami wiersza, skleamy ze sobą (by zapisane słowa były na górze), tak żeby powstał kształt łezki;

- sklejone łezki, czyli płatki kwiatka przyklejamy do kółka z napisem Dz 17,27c;

- patyczek laryngologiczny oklejamy zieloną bibułą i przyklejamy na płatki kwiatka;

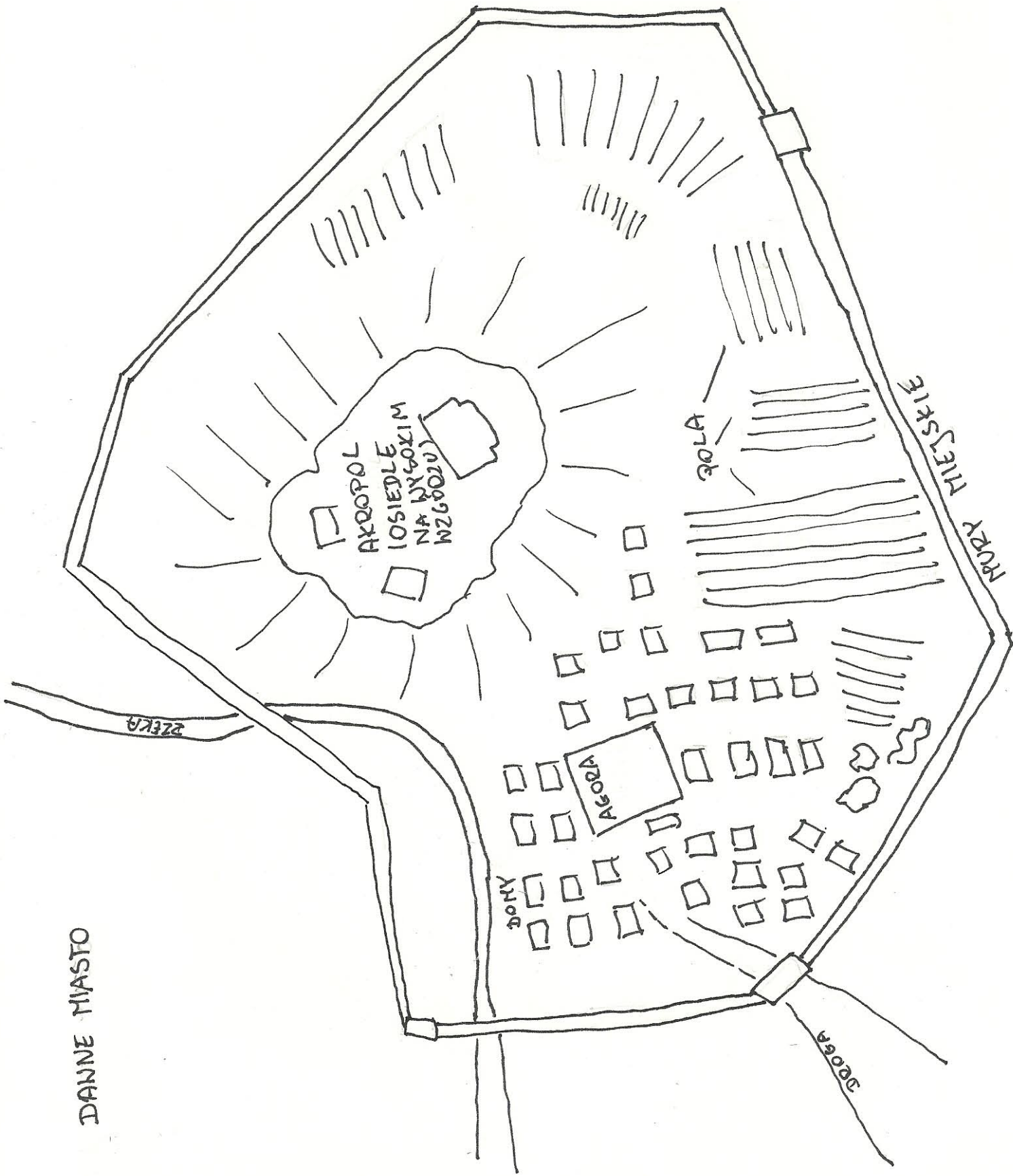

- na koniec smarujemy drugie kółko i przyklejamy je do kółka z płatkami i patyczkiem. Można też ozdobić kwiatek klejem brokatowym.

Gotowy kwiatek można komuś podarować, mówiąc: „Pan Bóg jest blisko Ciebie”.

DANNE MIASTO

BÓG

NIE JEST

DALEKO

OD KAŻDEGO

Z NAS.

BÓG

NIE JEST

DALEKO

OD KAŻDEGO

Z NAS.

